

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 สีของดอกอังกาบ (<i>B. cristata</i>)	10
2.2 ลักษณะใบและดอกของเสลดพังพอนตัวผู้ (<i>B. lupulina</i>)	11
2.3 ลักษณะดอกของต้นอังกาบหนู (<i>B. prionitis</i>)	12
2.4 ลักษณะดอกของต้นสังกรณี (<i>B. strigosa</i>)	13
2.5 ลักษณะเซลล์ไลน์ P388 ที่กำลังขยาย 20 เท่า	16
2.6 ลักษณะเซลล์ไลน์ชนิดเกาะพื้นผิว	17
2.7 ตัวอย่างไมโครเพลตที่ทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี MTT	18
3.1 ขั้นตอนการสกัดสารสกัดหยาบจากใบอังกาบ	31
4.1 ผลผลิตพีซีอาร์ที่ได้จากการเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอบริเวณตำแหน่ง trnL-trnF ของคลอโรพลาสต์	38
4.2 เคนโดแกรมแสดงความสัมพันธ์ทางวิวัฒนาการของพืชในสกุล <i>Barleria</i> ด้วยวิธี neighbor-joining จากโปรแกรม MEGA 5 โดยสุ่มค่า bootstrap เท่ากับ 1,000	40
4.3 แสดงลักษณะของดอกในพืชสกุล <i>Barleria</i>	40
4.4 เปรียบเทียบลักษณะของสังกรณีและหญ้าหวาน	41
4.5 ค่าความเหมือน (similarity matrix) ของพืชในสกุล <i>Barleria</i> ที่ได้จากการศึกษาด้วยเทคนิคอาร์เอฟอี	44
4.6 เคนโดแกรมความสัมพันธ์ของพืชในสกุล <i>Barleria</i> จำนวน 15 ตัวอย่าง ที่ได้จากการศึกษาด้วยเทคนิคอาร์เอฟอี เมื่อวิเคราะห์โดยใช้ Jaccard coefficients ด้วย UPMGA	45
4.7 ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของการยับยั้งการเจริญของสารสกัดหยาบจากใบของอังกาบจากตัวทำละลายเฮกเซน ที่ระดับความเข้มข้น 25, 50 และ 100 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร	49
4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของ mitomycinC (MMC) ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ (ไม่โครกรัมต่อมิลลิลิตร) ต่อการมีชีวิตรอดของเซลล์ไลน์ 4 ชนิด คือ P388, HT29, MCF7 และ Vero cell ที่บ่มเป็นระยะเวลา 24 ชั่วโมง	52
4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเข้มข้นของสารสกัดหยาบจากตัวทำละลายเฮกเซน เอทิลอะซิเตท และเอทานอล จากใบอังกาบต่อการมีชีวิตรอดของเซลล์ไลน์ชนิด P388	53
4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเข้มข้นของสารสกัดหยาบจากตัวทำละลายเฮกเซน (A) เอทิลอะซิเตท (B) และเอทานอล (C) จากใบอังกาบ ต่อการมีชีวิตรอดของเซลล์ชนิด P388, MCF7, HT29, KB, HepG2 และ Vero cell	55